

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 8T/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0022010042
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Vojtko
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2022:0022010042.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, samosudca JUDr. Stanislav Vojtko, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.2.2022 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

1. K., okres Michalovce,
2. D., okres Michalovce,
3. V., okres Michalovce,
4. V., okres Michalovce,
5. V., okres Michalovce,

s ú v i n n í , ž e

dňa 27. 09. 2021 v čase okolo 11.00 h po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli na osobnom motorovom vozidle zn. Opel do lesa v katastri obce Kapušianske Kľačany, okres Michalovce, na parcelu E 548, lesný dielec 6709, ktorý patrí do lesného pôdneho fondu, a s motorovou pílou zn. Hecht obv. ml. P. spílil strom hrab obyčajný (*Carpinus betulus*), následne ho popílil na drevnú hmotu v počte 16 ks o dĺžke 1 m s priemerom od 0,05m do 0,42 m, a túto drevnú hmotu spoločne naložili s obvinenými K. do osobného motorového vozidla, pričom po výzve predsedu Lesnej a pasienkovej spoločnosti Veľké Kapušany - pozemkové spoločenstvo Ing. A., aby drevnú hmotu vrátili a odišli z miesta, tohto neuposlúchli a slovné ho napadli a z miesta ušli na autách preč, čím spôsobili pre Lesnú a pasienkovú spoločnosť - pozemkové spoločenstvo Veľké Kapušany, IČO: 42 107 768, škodu vo výške cca 279, 13 €,

t e d a

- spoločným konaním si prisvojil cudziu tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu, a bezprostredne po čine sa pokúsili uchovať si vec násilím a hrozbou bezprostredného násillia, pričom takou vecou je drevo nachádzajúce sa na lesnom pozemku,

č í m s p á c h a l i

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. e/ Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

obžalovaný K.

podľa § 212 ods. 1 za použitia § 38 ods. 3, § 36 písm. l/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu výkon trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Obžalovaný D.

podľa § 212 ods. 1 za použitia § 38 ods. 3, § 36 písm. l/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu výkon trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Obžalovaný V.

podľa § 212 ods. 1 za použitia § 111, § 54, § 38 ods. 3, § 36 písm. j/, l/ Trestného zákona na trest povinnej práce v trvaní 100 (sto) hodín.

Obžalovaný V.

podľa § 212 ods. 1 za použitia § 111, § 54, § 38 ods. 3, § 36 písm. j/, l/ Trestného zákona na trest povinnej práce v trvaní 100 (sto) hodín.

Obžalovaný V.k

podľa § 212 ods. 1 za použitia § 111, § 54, § 38 ods. 3, § 36 písm. j/, l/ Trestného zákona na trest povinnej práce v trvaní 100 (sto) hodín.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodeného - Lesná a pasienková spoločnosť Veľké Kapušany - pozem. spol., P.O.Hviezdoslava 36/47, Veľké Kapušany, IČO: 42 107 768, s nárokom na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 27.1.2022 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce obžalobu na K. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. e/ Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom si zástupca poškodenej Lesnej a pasienkovej spoločnosti Veľké Kapušany - pozem. spol., - IN. uplatnil náhradu škody vo výške 279,13 €.

Následne súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovanému Kolomanovi Horvátovi urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku, pričom obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Z tohto dôvodu súd postupoval podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku a kládol obžalovanému K. tieto otázky.

Na otázku či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jemu kladený za vinu, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, obžalovaný odpovedal „áno“.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný Koloman Horvát odpovedal na všetky položené otázky „áno“ a k tomu, že prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny, súd prijal toto vyhlásenie obžalovaného a rozhodol, že sa nebude vykonávať dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní umožnil taktiež obžalovanému D. urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku, pričom obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Z tohto dôvodu súd postupoval podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku a kládol obžalovanému D. tieto otázky.

Na otázku či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jemu kladený za vinu, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, obžalovaný odpovedal „áno“.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný Zdenko Benyak odpovedal na všetky položené otázky „áno“ a k tomu, že prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny, súd prijal toto vyhlásenie obžalovaného a rozhodol, že sa nebude vykonávať dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní umožnil taktiež obžalovanému ml. N. urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku, pričom obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Z tohto dôvodu súd postupoval podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku a kládol obžalovanému ml. N. tieto otázky.

Na otázku či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jemu kladený za vinu, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, obžalovaný odpovedal „áno“.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný ml. N. odpovedal na všetky položené otázky „áno“ a k tomu, že prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny, súd prijal toto vyhlásenie obžalovaného a rozhodol, že sa nebude vykonávať dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní umožnil taktiež obžalovanému ml. W. urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku, pričom obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Z tohto dôvodu súd postupoval podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku a kládol obžalovanému ml. W. tieto otázky.

Na otázku či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jemu kladený za vinu, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, obžalovaný odpovedal „áno“.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný ml. W. odpovedal na všetky položené otázky „áno“ a k tomu, že prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny, súd prijal toto vyhlásenie obžalovaného a rozhodol, že sa nebude vykonávať dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní umožnil taktiež obžalovanému ml. P. urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku, pričom obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Z tohto dôvodu súd postupoval podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku a kládol obžalovanému ml. P. tieto otázky.

Na otázku či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jemu kladený za vinu, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, obžalovaný odpovedal „áno“.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný ml. P. odpovedal na všetky položené otázky „áno“ a k tomu, že prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny, súd prijal toto vyhlásenie obžalovaného a rozhodol, že sa nebude vykonávať dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Súd následne na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste obžalovaných a náhrade škody a to prečítaním správ o povesti obžalovaných, odpisov registra trestov obžalovaných a ďalších listinných dôkazov.

Podľa vyčíslenia škody predsedu riadiaceho výboru Lesnej a pasienkovej spoločnosti Veľké Kapušany - pozem. spol. zo dňa 17.10.2021 predstavuje škoda na základe tabuliek ISBN 80-969307-7-2 a tabuliek JOK sumu 279,13 €. Táto hodnota však nezahŕňa spoločenskú hodnotu vyrúbaných živých stromov.

Zo zápisnice o vrátení vecí zo dňa 18.10.2021 vyplýva, že J., ako predsedovi poškodenej Lesnej a pasienkovej spoločnosti Veľké Kapušany - pozem. spol., boli vrátené v nepoškodenom stave - 1 ks hrab o rozmeroch 100x42 cm, 1 ks hrab o rozmeroch 100x40 cm, 1 ks hrab o rozmeroch 100x42 cm, 1 ks hrab o rozmeroch 100x30 cm, 1 ks hrab o rozmeroch 100x29 cm, 2 ks hrab o rozmeroch 100x28 cm, 1 ks hrab o rozmeroch 100x27 cm, 1 ks hrab o rozmeroch 100x20 cm, 1 ks hrab o rozmeroch 100x18 cm, 3 ks hrab o rozmeroch 100x15 cm, 1 ks hrab o rozmeroch 100x10 cm a 1 ks hrab o rozmeroch 100x5 cm.

Z charakteristiky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce zo dňa 8.12.2021 vyplýva, že úrad zhodnotil situáciu ml. N. a ich rodiny a určil nízku mieru ohrozenia detí. Maloleté deti majú uspokojené fyziologické aj emocionálne potreby. Rodičia dokázali vyhodnotiť situáciu, je však potrebné, aby dôslednejšie dohliadli na trávenie voľného času mal. detí a na spoločnosť, v ktorej ju trávajú. Na základe zisteného výsledku zhodnotenia situácie dieťaťa bude úrad vykonávať opatrenia SPOD a SK a bude pracovať na základe plánu sociálnej práce s deťmi a ich rodinou v snahe predísť sociálno-patologickým javom v rodine a to eliminovaním páchania trestnej činnosti a priestupku u mladistvých. Na základe pohovoru s mladistvým W. a posúdením ich vonkajších prejavov ich správania možno konštatovať, že fyzický vývoj a vývin u menovaných je primeraný ich veku. Rodičia mladistvých vedú k tomu, aby boli čestní, aby mali negatívny postoj k páchaniu trestnej činnosti.

Z charakteristiky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce zo dňa 22.11.2021 vyplýva, že na základe pohovoru s ml. P. a posúdením vonkajších prejavov jeho správania možno konštatovať, že fyzický vývoj, vývin a psychický stav maloletého je primeraný jeho veku. Komunikácia s matkou bola otvorená. Hygienické návyky má osvojené a dbá aj o úpravu zovňajšku. Fyziologické potreby má uspokojené. Miera ohrozenia mal. P. je v emocionálnej oblasti a v oblasti výchovy vyhodnotená ako nízka, nakoľko otec v domácnosti s nimi nežije a matka má s maloletým výchovné problémy. Dieťa pochádza z málo podnetného a sociálne slabého prostredia, kde deti svoj voľný čas trávajú túlaním a preto rozvoj jeho mentálnych, emocionálnych a vôľových vlastností nie je dostatočne stimulované a neposkytuje mu dostatok primeraných podnetov na rozvoj osobnosti. Voľný čas trávi zmysluplne len v čase, keď vykonáva pomocné práce. Je v citlivom vývinovom období, ktoré je náročné aj pre jeho matku, nakoľko kladie zvýšené nároky na uplatňovanie vhodného výchovného štýlu. Zdá sa, že matka nie je schopná dostatočne vplyvať na výchovu maloletého. Mentálna vyspelosť maloletého je na dostatočnej úrovni, aby si uvedomoval zodpovednosť za páchanie skutkov a vedel posúdiť závažnosť svojho konania, ktorý je v rozpore so zákonom. Tunajšie oddelenie vyhodnotilo životnú situáciu maloletého P. a jeho rodiny a určilo nízku mieru ohrozenia dieťaťa. Na základe zisteného výsledku zhodnotenia situácie dieťaťa je potrebné vykonávať opatrenia SPODaSK v snahe predísť sociálno-patologickým javom v rodine a to eliminovaním páchania trestnej činnosti a priestupku u maloletého. Je potrebné, aby matka dohliadala na spoločnosť kamarátov, v ktorej sa maloletý zdržiava, na efektívne trávenie voľného času a motivovala ho k vzdelávaniu. Rodine je potrebné pomáhať pri stabilizovaní situácie v nej a obnove jej funkčnosti, avšak je to proces časovo náročný a zdĺhavý a preto je dôležité rodinu pri tom sprevádzať.

Podľa správy o povesti obžalovaného K. z Obecného úradu Kapušianske Kľačany zo dňa 5.11.2021 obžalovaný žije v spoločnej domácnosti so svojou rodinou na miestnej osade v chatrči, je nekonfliktný a bezproblémový, pričom jeho správanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku a neboli mu uložené žiadne opatrenia.

Podľa správy o povesti obžalovaného D. z Obecného úradu Kapušianske Kľačany zo dňa 5.11.2021 obžalovaný býva so svojou družkou a deťmi, v obci je nekonfliktný a bezproblémový, pričom jeho správanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku a neboli mu uložené žiadne opatrenia.

Podľa správy o povesti obžalovaných ml. N. a ml. W.a z Obecného úradu Kapušianske Kľačany zo dňa 5.11.2021 obžalovaní bývajú so svojimi rodičmi v spoločnej domácnosti na miestnej osade. Obec nemá s obžalovanými žiadne konkrétne problémy, pričom ich správanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku a neboli im uložené žiadne opatrenia.

Podľa správy o povesti obžalovaného ml. P. z Obecného úradu Kapušianske Kľačany zo dňa 5.11.2021 obžalovaný býva so svojimi rodičmi vo veľmi skromných podmienkach na nízkej úrovni. Rodičia si s obžalovaným nevedia poradiť, často sa zdržiava u obžalovaných N., má aj viac vymeškaných hodín. Správanie obžalovaného nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku a neboli mu uložené žiadne opatrenia.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR obžalovaného K., tento sa doposiaľ dopustil 3 priestupkov, z toho v roku 2019 priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch za krádež drevnej hmoty a 1.4 2021 priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch za vyhrážanie sa bitkou svojmu bratovi V.i. V oboch prípadoch bola obžalovanému uložená pokuta.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR obžalovaného Zdenka Benyaka, tento sa doposiaľ dopustil 1 priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a to v roku 2017 za krádež v HM Tesco, začo mu bola uložená pokuta vo výške 30 ,- €.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR obžalovaného ml. N., tento sa doposiaľ nedopustil žiadneho priestupku.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR obžalovaného ml. W., tento sa doposiaľ nedopustil žiadneho priestupku.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR obžalovaného ml. P. tento sa doposiaľ nedopustil žiadneho priestupku.

Z odpisu registra trestov obžalovaného K. vyplýva, že tento bol doposiaľ 16 krát súdne trestaný, vždy za majetkovú trestnú činnosť, pričom naposledy to bolo rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 22.1.2009, sp. zn. 15T/44/2008, za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona a iné, začo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z odpisu registra trestov obžalovaného D. vyplýva, že tento bol doposiaľ 2 krát súdne trestaný, a to - rozhodnutím Okresného súdu Plzeň - mesto zo dňa 9.9.2016, sp. zn. 9T/107/2015, za trestný čin lúpeže podľa § 173 ods. 1 Trestného zákonníka ČR, začo mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov do 9.9.2019, ako aj trest vyhostenia v trvaní 4 rokov, - trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 7.8.2017, sp. zn. 3T/121/2017, za prečin súlože medzi príbuznými podľa § 203 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, začo mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka so skúšobnou v trvaní 18 mesiacov do 14.4.2019, pričom v skúšobnej dobe sa osvedčil dňa 12.7.2019 a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený.

Z odpisu registra trestov obžalovaného ml. N. vyplýva, že tento doposiaľ nebol súdne trestaný.

Z odpisu registra trestov obžalovaného ml. W. vyplýva, že tento doposiaľ nebol súdne trestaný.

Z odpisu registra trestov obžalovaného ml. P. vyplýva, že tento doposiaľ nebol súdne trestaný.

Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaných KY. ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. e/ Trestného zákona spáchaný vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, nakoľko obžalovaní spoločným konaním za pomoci motorovej píli si prisvojili drevo

nachádzajúce sa na lesnom pozemku, spôsobili tak škodu vo výške 279,13 €, čo je v zmysle § 125 ods. 1 Trestného zákona škoda malá, a bezprostredne po čine sa snažili uchovať si toto drevo násilím a hrozbou bezprostredného násillia tým, že slovné napadli predsedu Lesnej a pasienkovej spoločnosti Veľké Kapušany - pozem. spol., - IN., a z miesta ušli na autách preč. Po subjektívnej stránke konali všetci piati obžalovaní v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona.

Pri rozhodovaní o druhu trestov a ich výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o obžalovaných K. súd im ukladal tresty odňatia slobody, nakoľko obaja obžalovaní sa v nedávnej minulosti už dopustili úmyselných trestných činov, za ktoré im boli uložené podmiennečné tresty odňatia slobody, ktoré však evidentne nevideli k ich náprave.

Pokiaľ ide o obžalovaných ml. N., súd mal zato, že vzhľadom k tomu, že obžalovaní spáchali trestný čin ako mladiství, pričom doposiaľ viedli riadny život, postačí im na ich nápravu uložiť trest povinnej práce.

Pri určovaní výmery trestu odňatia slobody u obžalovaného K. súd prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. I/ Trestného zákona, keďže obžalovaný sa k trestnému činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Príťažujúcu okolnosť u obžalovaného súd nezistil žiadnu. Vzhľadom k tomu, že prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad príťažujúcimi, súd v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona znižoval hornú hranicu trestnej sadzby (2 roky = 24 mesiacov) o jednu tretinu, t.j. o 8 mesiacov, na 16 mesiacov, pričom ako základ na zníženie tejto hornej hranice bral súd rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby (0 mesiacov až 24 mesiacov), teda 24 mesiacov.

Súd teda ukladal obžalovanému K. trest odňatia slobody v rozmedzí trestnej sadzby až na 16 mesiacov.

Po prihliadnutí na všetky vyššie uvedené kritéria na ukladanie trestu, najmä na závažnosť trestného činu, následok a osobu obžalovaného, dospel súd k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody vo výške 6 mesiacov bude dostatočné na prevýchovu obžalovaného, zároveň iných odradí od páchania takejto trestnej činnosti. V zmysle § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mal súd zato, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon tohto trestu nie je potrebný a výkon trestu odňatia slobody mu preto podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Pri určovaní výmery trestu odňatia slobody u obžalovaného D. súd taktiež prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. I/ Trestného zákona, keďže obžalovaný sa k trestnému činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Príťažujúcu okolnosť u obžalovaného súd nezistil žiadnu. Vzhľadom k tomu, že prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad príťažujúcimi, súd v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona znižoval hornú hranicu trestnej sadzby (2 roky = 24 mesiacov) o jednu tretinu, t.j. o 8 mesiacov, na 16 mesiacov, pričom ako základ na zníženie tejto hornej hranice bral súd rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby (0 mesiacov až 24 mesiacov), teda 24 mesiacov.

Súd teda ukladal obžalovanému D. trest odňatia slobody v rozmedzí trestnej sadzby až na 16 mesiacov.

Po prihliadnutí na všetky vyššie uvedené kritéria na ukladanie trestu, najmä na závažnosť trestného činu, následok a osobu obžalovaného, dospel súd k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody vo výške 6 mesiacov bude dostatočné na prevýchovu obžalovaného, zároveň iných odradí od páchania takejto trestnej činnosti. V zmysle § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mal súd zato, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon tohto trestu nie je potrebný a výkon trestu odňatia slobody mu preto podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Pokiaľ ide o obžalovaného V., súd znížil podľa § 111 Trestného zákona hornú hranicu trestnej sadzby trestu povinnej práce o jednu polovicu, t.j. na 150 hodín, nakoľko obžalovaný spáchal trestný čin ako mladistvý. Súd zistil u obžalovaného ml. N. poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona, keďže obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný a poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. I/ Trestného zákona, keďže obžalovaný sa k trestnému činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval

Príťažujúcu okolnosť u obžalovaného súd nezistil žiadnu. Vzhľadom k tomu, že prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad príťažujúcimi súd v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona znižoval hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, t.j. 50 hodín, a uložil mu trest povinnej práce v trvaní 100 hodín.

Pokiaľ ide o obžalovaného V., aj v jeho prípade súd znížil podľa § 111 Trestného zákona hornú hranicu trestnej sadzby trestu povinnej práce o jednu polovicu, t.j. na 150 hodín, nakoľko obžalovaný spáchal trestný čin ako mladistvý. Súd zistil u obžalovaného V. poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona, keďže obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný a poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona, keďže obžalovaný sa k trestnému činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Príťažujúcu okolnosť u obžalovaného súd nezistil žiadnu. Vzhľadom k tomu, že prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad príťažujúcimi súd v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona znižoval hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, t.j. 50 hodín, a uložil mu trest povinnej práce v trvaní 100 hodín.

Pokiaľ ide o obžalovaného V., súd taktiež znížil podľa § 111 Trestného zákona hornú hranicu trestnej sadzby trestu povinnej práce o jednu polovicu, t.j. na 150 hodín, nakoľko obžalovaný spáchal trestný čin ako mladistvý. Súd zistil u obžalovaného V. poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona, keďže obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný a poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona, keďže obžalovaný sa k trestnému činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Príťažujúcu okolnosť u obžalovaného súd nezistil žiadnu. Vzhľadom k tomu, že prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad príťažujúcimi súd v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona znižoval hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, t.j. 50 hodín, a uložil mu trest povinnej práce v trvaní 100 hodín.

Poškodenú Lesnú a pasienkovú spoločnosť Veľké Kapušany - pozem. spol., súd s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces z dôvodu, že z obsahu spisu nie je zrejmé, aká škoda poškodenej vznikla, keďže zo zápisnice o vrátení veci vyplýva, že ukradnutá drevná hmotá bola poškodenej vrátená v plnom rozsahu, pričom z vyčíslenia škody vyplýva, že škoda vo výške 279,13 € nezahŕňa spoločenskú hodnotu vyrúbaných živých stromov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Michalovce.